

Nr 56.

Av herr **Ström m. fl.**, angående fortsatt eller annan lämplig anställning för vissa telegrambärare vid telegrafverkets stationer i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Telegrambärarnas nuvarande anställningsförhållanden äro av den art, att en förändring av dessa synes väl motiverad. I synnerhet äro de telegrambärare, som intagits före 1920 och ej kunnat skaffa sig annan anställning eller beretts någon sådan inom telegrafverket eller annat statens verk, i ett synnerligen prekärt läge såsom framgår av följande sammanfattning.

Det system för telegrambäringens handhavande, som praktiserades före år 1917, var följande: Till telegrambärare antogos ynglingar i 14 års åldern, vilka erhöilo en helt och hållet tillfällig anställning, för att senast vid värnpliktstjänstgöringens början skiljas ur verkets tjänst.

Emellertid hände det ytterst sällan att anställningen blev av sådan varaktighet, att telegrambäraren kvarstannade vid verket till avgångsålderns inträde. Liksom verket betraktade också telegrambäraren sin anställning såsom varande rent tillfällig. Det var i stort sett just denna omständighet och dess verkningar, som kraftigt bidrogo till att detta system på sin tid utdömdes.

Den för verket mest kännbara olägenheten — osäkerhet och opålitlighet i telegrammens avlämnande — hade också redan år 1917 föranlett telegrafdirektör Johansson i Stockholm att till telegrafstyrelsen avlämna följande skrivelse:

»För att för huvudstadens vidkommande så småningom få en mera pålitlig och omdömesgill telegrambärarepersonal än vad nu är fallet, vilket är nödvändigt för en säker telegramutdelning i en stor stad med dess mera komplicerade adressförhållanden m. m., tillåter jag mig härmed vördsam samt göra följande framställning:

Det lämpligaste sättet att lösa frågan torde vara, att de telegrambärare, som visat sig särskilt pålitliga och lämpliga för tjänsten, få kvarstå såsom sådana jämväl efter inträde i värnpliktsåldern. För att sålunda erhålla en så småningom växande kontingent av äldre, mera stadgade och pålitliga telegrambärare måste emellertid möjligheter till befordran beredas dem.

I detta avseende föreslås, att telegrambärare efter värnpliktsåldern antages till e. o. stationsbiträde med för denna tjänstegrad stadgad avlöning.

— Härav följer att för denna personal böra undan för undan uppföras erforderligt antal stationsbiträdestjänster.»

På grund av denna framställning beslöt telegrafstyrelsen den 14 december 1917 och den 1 februari 1918, att telegrambärarna vid Stockholms, Göteborgs och Malmö stationer månaden efter fyllda 20 år skulle befordras till e. o. stationsbiträdes tjänstegrad med bibehållande av sitt förutvarande arbete.

Men detta telegrafstyrelsens beslut blev ej långvarigt, redan år 1920 — den 13 november — återkallade telegrafstyrelsen detta sitt beslut; som skäl härför angav telegrafstyrelsen utarbetande av nya bestämmelser för telegrambärarnas avlönings- och anställningsvillkor.

Sedan dess har telegrafstyrelsen gång efter annan tillsatt kommittéer för att utreda frågan. Resultatet av kommitterades förslag utlöste sig i telegrafstyrelsens beslut av den 26 november 1923, där telegrafstyrelsen beslutade, att de telegrambärare, som anställdes då bestämmelser om fast anställning gällde, skola få kvarstå i tjänsten t. o. m. den månad, under vilken de fylla 23 år.

År 1925 och år 1926 avskedades också en del telegrambärare enligt detta telegrafstyrelsens beslut. Som det visade sig vara omöjligt för dessa att erhålla någon annan anställning, gjorde de telegrambärare, som voro kvar vid telegrafverket, en framställning till telegrafstyrelsen om att få kvarstå tills vidare. Telegrafstyrelsen beslöt då att dessa telegrambärare skulle få uppskov med avgångsplikten intill den 1 januari 1928. Detta uppskov har dock sedermera förlängts intill den 1 maj 1929.

Telegrambärarna hade under denna tid genom sin förbundsstyrelse gjort framställning till Kungl. Maj:t om att bliva överförda till postverket som brevbärareaspiranter.

Den 3 februari 1928 anbefalldes Kungl. Maj:t generalpoststyrelsen samt telegrafstyrelsen att, i samband med den nu pågående utredningen i fråga om anlitage av gemensam personal för post- och telegrafverken m. m., verkställa utredning och avgiva förslag beträffande telegrambärarnas överföring till postverket.

Intill detta kan ske eller några andra utvägar öppnats för att ordna denna fråga, bör enligt vårt förmenande de överåriga telegrambärarna, som anställdes före den 13 november 1920, vilka vid sin anställning, genom telegrafstyrelsens ovan omnämnda beslut, ingåvos förhoppning om stadigvarande anställning i verkets tjänst, även beredas sådan.

Antalet dylika anställda torde vad det gäller Stockholm, Göteborg och Malmö uppgå till cirka 35 stycken.

Med stöd av vad som ovan anförts, få vi härmed föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om att de telegrambärare, vid telegrafverkets stationer i Stockholm, Göteborg och Malmö, vilka vunnit anställning

före den 13 november 1920, måtte beredas fortsatt anställning i verkets tjänst eller ock genom verkets försorg beredas annan lämplig anställning.

Stockholm den 16 januari 1929.

Albin Ström.

Curt L. Larsson.

C. W. O. Höglund.

Erik Olson.

Julius Hedvall.
